

til Marked. Der er en underlig Inkonsekvens i dette. Hvis man erkender, at Smitstoffet kan bringes omkring, saa maa man erkende, at Sammenbringningen af Dyr paa den ene eller den anden af de nævnte Maader i smitemæssig Henseende ligner hinanden fuldstændigt. Hvad enten Dyrene sammenbringes paa Dyrskuer eller paa Auktioner, maa der kunne være Fare for Smittens Udbredelse. Jeg synes, der er Grund til at tage lidt varsomt paa Spørgsmaalet med Hensyn til Dyrskuer. Man kan ikke ganske se bort fra den Risiko, en Mand løber, som ikke har smitsom Kastning i sin Besætning, og som i god Tro sender sine Dyr til Bedømmelse paa Dyrskue, maaske uden at vide, at han udsætter sig for den Fare, at Besætningen smittes. Derfor synes jeg, at ihvorvel Lovforslagets Bestræbelse er prisværdig, kan Konsekvensen af, at man ved Lovforslaget udtager nogle af den tidligere Lovs Bestemmelser, være uheldig. Derfor ønsker jeg Lovforslaget behandlet i et Udvalg. Udvalgsbehandlingen behøver jo ikke at være langvarig, men jeg synes, vi maa se, om der kan blive Enighed om at lade Loven beholde sin tidligere Form, dog bortset fra Bestemmelsen om det tvungne Dyrslægetilsyn paa Statskassens Bekostning. Det er ganske rigtigt, at det er meget vanskeligt at stille en sikker Diagnose med Hensyn til denne Sygdom. Det erkendes fra alle Sider, først og sidst af Veterinærerne. En af Aarsagerne til, at man ikke virksomt har kunnet bekæmpe denne Sygdom, er, at man ikke har kunnet erkende dens Tilstedeværelse rettidigt. Selv om det er erkendt, at Sygdommen er til Stede, opstaar der dog mange Vanskeligheder. Man ser, at det kan ske, at af 100 Tilfælde af Kastning, fra hvilke der indsendes Materiale til Undersøgelse, bliver Diagnosen kun positiv i 24 Tilfælde. Man kan forstaa, at der er store Vanskeligheder, naar man ikke er i Stand til med de Midler, der er til Raadighed, paa Grundlag af de indsendte Prøver at stille Diagnosen smitsom Kastning i mere end 24 pCt. af Tilfældene. Jeg skal indrømme, at naar man staar tvivlende overfor et Tilfælde, sender man det selvfølgelig ind, selv om man maaske er stærk tilbøjelig til at tro, at Tilfældet ikke er smitsomt. Dette Spørgsmaal skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa. Vi kunde maaske drøfte i et Udvalg, om der muligvis kunde foretages andre Foranstaltninger.

Der er et andet Forhold med Hensyn til Besparelser og Besparelssystem, som

jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. Kunde der ikke være Anledning til at overveje, om ikke det offentlige Tilsyn med Mund- og Klovesyge kunde ophøre, naar Sygdommen antager en fuldstændig sporadisk Karakter, saaledes som Tilfældet er nu? Det er min personlige Overbevisning, at der ikke vilde være sket noget galt, om man havde ophævet det offentlige Tilsyn og ladet Sygdommen brede sig. Jeg tror, den havde bredt sig hurtigere, men at vi ikke havde faaet saa mange Tilfælde. Jeg tror, at Befolkningen da mere havde optraadt som Selvbeskyttere. Nu er Befolkningen kommet til at staa en Smule modvillig overfor de Foranstaltninger, som er paabudt, og det har ikke været heldigt. Befolkningen maa hellere paa en Maade være sit eget Politi. Jeg fremhæver dette, fordi vi jo ser, at Sygdommen har faaet saa stor Udbredelse. Jeg tror, at det ikke vilde have kunnet gaa værre, end det hidtil er gaaet, om der havde været fuldstændig Frihed. Jeg tror, at man da havde kunnet slippe lettere og i alt Fald hurtigere over Sygdommen og maaske faaet færre Tilfælde, idet det gør en Forskel, om Sygdommen forløber i Løbet af et halvt Aar eller bliver paa en vis Maade stationær og varer 2—3—4 Aar, og man overhovedet ikke ved, naar man bliver færdig med den. Den megen Tale mellem Landmænd og Dyrslæger om, at man staar magtesløs overfor denne Sygdom, saa længe man ikke kender Smitstoffet, har aldrig haft min Sympati, jeg har aldrig haft megen Agtelse for den Tale. Det er min Overbevisning, at selv om man kendte Smitstoffet, men man ikke vilde følge den Regel, der er den eneste brugelige, nemlig Isolation af de syge Dyr i Staldene og Tilintetgørelse af Smitstoffet ved Desinfektion, saa kan man ikke bekæmpe Sygdommen. Den Regel kan man følge, selv om man ikke kender Smitstoffet. Der kan paavises Hundreder af Tilfælde, hvor Dyrene er udsat for Smitte, men hvor de ikke bliver syge, det er imidlertid noget helt andet, der er Hundreder af Veje, ad hvilke de kan blive smittet. Det er jo ikke altid, at de, der kommer i Krig, bliver skudt, og det er ikke alle, der bliver udsat for Smitte, som det bider paa, det er givet.

Jeg gør altsaa den Henstilling, at man i det Udvalg, som jeg ønsker nedsat, nærmere drøfter dette Spørgsmaal, om det ikke er praktisk for det offentlige, naar Sygdommen optraeder i den Grad voldsomt, med en saadan Udbredelse og Langvarighed, som Mund- og Klovesygen har haft,